

digamos, autonómico tienen que ser de control, aunque pueda tener alguna función de control también, sino esencialmente para colaborar con La Generalitat, primero, en el desarrollo de una ley de participación y de otras normas importantes que pueda haber en múltiples materias, en la expresión del pluralismo..., del pluralismo de la realidad.

¿Por qué hay un número, digamos, relativamente elevado? Porque, afortunadamente, esta es una sociedad muy plural, con mucha expresión del asociacionismo.

Y en segundo lugar, ¿hay representantes de las diversas consellerías? Por supuesto, porque cada conselleria tiene que tomar nota de aquellos elementos que la sociedad civil le dice en los procesos participativos. Si no, no tendría sentido.

¿Quién designa cada conselleria? Es cuestión de cada conselleria. Pero, en cualquier caso, uno puede gustarle o no gustarle a quién se nombra, pero, ciertamente, no se nombra a nadie que esté inciso en una situación de..., jurídicamente que pueda significar un reproche.

Por lo tanto, digamos, ese es un elemento que no deja de pasar de un juicio de intenciones apriorístico. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, continuem amb la sessió de control, amb la pregunta que formula el Grup Podemos-Podem. A tal efecte, té la... Senyor Montiel, té vosté la paraula.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, president.

Bon dia, membres del govern.

Senyor president, ¿quina va a ser la política concreta del Consell per a fer efectiva una contractació pública lliure de paradisos fiscals?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Com vosté sap, el canvi de l'administració, la transformació que acordarem en l'Acord del Botànic és un element fundamental perquè de veritat els ciutadans tinguen totes les garanties i totes les possibilitats per tal d'exercir els seus

drets. Eixe és un objectiu que estem intentant desenvolupar: una administració ètica i eficient, amb professionalitat, independència i responsabilitat.

Des del primer dia hem treballat per millorar la contractació pública. Hem redefinit la central de compres obrint les convocatòries a pimes que abans només podien optar a ser subcontractades per les grans empreses. Ara ja tots els contractes es publiquen fins aquells que la llei estatal permet no publicar, com els negociats, també es publiquen.

S'ha augmentat el nombre de contractes inscrits adjudicats per un procediment obert. El 2015 passarem de 636 a 854, la qual cosa suposa un increment del 30%. Hem reduït els procediments negociats, passant de 1.073 en 2014 a 508, un 52% menys, en 2015.

Però, la contractació pública també és una de les formes més importants de la influència de l'administració en l'economia. La responsabilitat no podem només aplicar-la portes en dins, sinó que hem d'estendre a tots els operadors econòmics que contracta La Generalitat.

Per això, des del Consell se treballa ara mateix en la llei de responsabilitat social. Volem integrar plenament en les nostres polítiques i accions el concepte de responsabilitat social, que comprén els drets humans, el comerç just, les pràctiques de treball i ocupació òptimes, les qüestions mediambientals, la transparència i la lluita contra la corrupció i el suborn.

En efecte, com vosté cita en la seua pregunta, una de les qüestions més importants per a una societat sana democràticament és lluitar contra l'evasió fiscal. Qui no aporta a la nostra societat, qui no compleix amb les seues obligacions legals, ha de quedar fora de l'àmbit de l'acció pública.

Volem que els contractes públics s'executen amb criteris d'equitat i transparència fiscal, i per això treballem, i es debatrà en esta cambra la millor manera de desenvolupar este plus de responsabilitat a les empreses, a través de la llei de responsabilitat social i també atenent a les lleis i les directives europees.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel, té vosté la paraula per a acabar de formular la pregunta.

Quan vosté vuliga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Molt bé. Moltes gràcies.

Señor presidente, los paraísos fiscales son territorios de baja o nula tributación que, mediante normas específicas,

garantizan la opacidad de las transacciones, con ausencia absoluta de registros y controles.

La organización Oxfam Intermón ha estimado que el dinero, el volumen de los activos depositados en paraísos fiscales podría rondar en estos momentos los 24 billones, con b, de euros, la tercera parte del PIB mundial.

Esa misma organización y el observatorio de la responsabilidad corporativa denuncian que la práctica totalidad de las empresas que operan en el Ibex 35 tienen sucursales, filiales o empresas pantalla en paraísos fiscales. Según datos de 2014, 891 empresas que están operadas por las empresas del Ibex 35.

Pero esto no es una decisión casual, es decir, esto es un cálculo de las empresas para aumentar la rentabilidad a costa de evitar la tributación. De hecho, los expertos internacionales dicen que la rentabilidad de las empresas que operan en paraísos fiscales es cuatro veces superior a los beneficios que genera la actividad normal de las empresas que las utilizan.

Pero esto atenta contra la capacidad recaudatoria de los países, atenta directamente contra la base del sistema político y social, atenta contra la realización de las funciones más elementales del estado social y democrático de derecho.

La reducción de los ingresos de las administraciones públicas a causa del fraude y el ocultamiento de beneficios empresariales implica la reducción de servicios públicos de calidad, pero también la incapacidad de las administraciones públicas para cumplir su función de combatir la desigualdad e impedir la pobreza.

La contratación pública representa, aproximadamente, el 20% del PIB en este país. Eso evidencia la capacidad, la importancia que tienen las políticas públicas de contratación para coadyuvar también a la reducción del fraude y la elusión de obligaciones tributarias.

Por tanto, si las administraciones públicas incluyeran criterios en sus políticas de contratación para penalizar a las empresas que trabajen a través..., o que tengan vinculación con empresas en paraísos fiscales, podríamos ayudar a que las empresas adopten una decisión: o buscar la rentabilidad en el paraíso fiscal a costa de no tener contrato de las administraciones públicas o competir en condiciones de lealtad y de cumplimiento de la legalidad para obtener contratos de la administración.

Por lo tanto, un incentivo potente para desistir de operar con paraísos fiscales sería el amenazar con la pérdida de oportunidades de negocio.

Por eso hace falta una voluntad política decidida, y esa voluntad política decidida puede ser fundamental. Hay ya organismos internacionales que reclaman y que vienen exigiendo esa voluntad política, hay sociedad civil, hay organizaciones, como las que promueven la campaña «Per la justicia fiscal», que ya han tenido incluso iniciativas muy concretas. Por cierto, una reunión con el señor Morera el día 3 de abril, que hubiera estado bien que se comunicara al resto de grupos políticos.

Señor presidente, se ha dicho, y es cierto, que la lucha contra los paraísos fiscales depende el futuro del estado de

bienestar, y esa batalla no la podemos perder. Sin una voluntad política firme y decidida de prevención y lucha contra el fraude y la corrupción, no habrá regeneración democrática, pero sobre todo no podrá finanziarse el rescate de las personas, no habrá botánico.

Si mantenemos que es verdad lo que dice la prensa acerca de las declaraciones del señor Alcaraz de hace un año, acerca de las exigencias que se iban a poner en los contratos para..., en la administración pública, en relación con el cumplimiento de obligaciones tributarias y la prohibición de paraísos fiscales, y lo que ahora responde por escrito la misma conselleria, nos surge la duda de que exista esa voluntad política.

Nos parece que ha entrado un miedo reverencial al expediente administrativo, a los servicios jurídicos, a toda esta parafernalia burocrática, que nos hace pensar que se va a estar por debajo de las exigencias de los expertos internacionales y de las exigencias de una ciudadanía que está harta de soportar recortes en servicios públicos y en derechos, mientras crecía la corrupción y el fraude en esta comunidad.

La tibia declaración responsable que parece va a exigir la conselleria de transparencia está muy por debajo de las exigencias que se barajan incluso en el anteproyecto de la nueva ley de contratos del sector público que prepara el gobierno Rajoy.

Precisamente, además, ya son decenas, y creciendo, los ayuntamientos de este país –Barcelona, Málaga, Sevilla, Zaragoza– que están introduciendo desde ya en sus contrataciones cláusulas con carácter de esenciales y susceptibles de sanción para evitar la actividad a través de paraísos fiscales.

Mire, hay cláusulas sociales y de responsabilidad fiscal que se podrían estar exigiendo ya. Y le voy a hacer un breve repaso, muy rápido. La licitación de los contratos de limpieza de los centros educativos solo tenía como criterio de adjudicación el precio.

La adjudicación de los contratos de la limpieza de las oficinas y el Servef solo ha tenido como criterio de adjudicación el precio. Los trabajos que antes realizaba Tragsatec y que están provocando despidos de trabajadores y la subrogación adecuada, solo tenía como criterio de adjudicación poco más que el precio.

El pliego de condiciones que ha salido de adjudicación de ambulancias solo tiene cuatro criterios: 65 puntos por precio, 6 puntos por antigüedad y kilometraje de los vehículos, 15 puntos por vehículos adicionales y 7 puntos las mejoras en las condiciones materiales de los vehículos. Ni cláusulas sociales ni cláusulas de responsabilidad social. (Aplaudiments)

El señor presidente:

Senyor Montiel...

El señor Montiel Márquez:

Señorías, se puede hacer políticas sin esperar a tener una ley de responsabilidad social, se puede tener suficiente voluntad,

se puede ser suficientemente valiente, se pueden cumplir los compromisos del botánico. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

No li càpia el més mínim dubte que el Consell té la voluntat política màxima d'arribar fins on puga arribar en els plantejaments fonamentals que ha fet.

Jo coincidisc bàsicament, absolutament, en el seu plantejament. Efectivament, el que ens estem jugant de veritat és l'estat del benestar, a més a més de la democràcia, que és molt important.

I, clar, efectivament, hem de caminar fins arribar al final. Per això anem a plantejar també la llei. Per això s'han canviat els criteris d'adjudicació ja alguns d'ells; altres no s'han canviat, com alguns dels que feia vosté esment, perquè vénen del govern anterior i se tenia de parar i tal.

Però aixina i tot, encara alguns que hem fet nosaltres, li manifeste que no ho hem fet encara amb tot el ventall de clàusules, però ja s'estan aplicant clàusules socials en molts contractes. I hi ha també clàusules que treballen per tal d'augmentar la capacitat de persones que tenen disfuncionalitat i altres qüestions. Vull dir, s'està avançant, malgrat que, evidentment, és un camí encara per recórrer.

El codi de bon govern arreplega ja la prohibició evident que qualsevol persona que tinga relació directa amb els governs no pot tindre cap tipus de connexió amb paradisos fiscals.

També ací a Les Corts, en relació amb els papers de Panamà, instàrem tots l'elaboració d'una llei contra l'evasió fiscal per part del govern espanyol.

Però és evident que hem de traure de l'espai de contractació valenciana aquelles empreses que no..., no només aquelles que tenen negocis en els paradisos fiscals, que per suposat, sinó també aquelles que no complixen en la legalitat.

Per això, jo crec que ara també hi ha una oportunitat, s'està debatent..., perquè nosaltres tenim unes certes limitacions que tenen a vore en la legislació estatal i també en l'europea. Ara s'està debatent en el parlament espanyol la llei de contractes del sector públic, que és normativa bàsica i que ahí jo crec que hem de treballar conjuntament per tal d'aconseguir que se prohibisquen de fet les contractacions amb empreses que operen en paradisos fiscals.

Hui, nosaltres, per nosaltres mateixos, no ho podem ací declarar, però crec que eixe és un..., és l'element que nosaltres, entre tots, hem d'aconseguir definir.

També des de la perspectiva ja nostra, que sí que son les nostres competències, a través de la llei de responsabilitat social se van a implementar mesures per tal de, de veritat, generar tot un marc de competències socials, espais de competitivitat, espais que al final ajuden a regenerar tot el teixit econòmic.

No li càpia el més mínim dubte que tot el nostre marge l'anem aaprofitar. El projecte de llei que ara es discutix a Madrid és molt decebedor, perquè no se traspassa ni fins i tot la directiva europea. Jo crec que hi ha una bona oportunitat per a intentar canviar les coses i que ens done un marc referencial en el qual nosaltres podem anar molt més enllà.

Jo, en qualsevol cas, també, el convidem que davant d'esta qüestió, com davant de la llei en general, treballem junts i totes les propostes que vinguen del seu grup seran, com sempre, escoltades.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyora Meco, té vosté la paraula.

La senyora Meco Tébar:

Bon dia, president.

Pues hablemos de propuestas y hablemos de hechos, a nosotros nos gustan los hechos.

Mire, ser zona libre de paraísos fiscales requiere que los concursos, contratos y licitaciones públicas sea del tipo que sea se impida acceder de manera efectiva a empresas que utilizan paraísos fiscales para evadir o eludir impuestos. Y hablemos de propuestas. Y, mire, hay margen en la ley de contratación pública para que se pueda ir más allá. Yo le traslado una vía para ir más allá y le pido su compromiso.

Mire, le traslado la vía. La vía es requerir a las empresas licitadoras para que presenten una declaración responsable en la que asuman el compromiso de cumplir una condición especial de ejecución, que además tenga el carácter de obligación contractual esencial, para que el órgano de contratación pueda imponer sanciones o instar a la resolución del contrato, a la rescisión del contrato. Dicho de otro modo, que permitan verificar la situación en la que se encuentra una empresa no solo en la fase de licitación sino también en la fase de ejecución y no solo a través de un procedimiento administrativo.

Es posible, esto es posible, hay margen en esa ley de contratación pública. Y lo dice Gestha, que es un sindicato de técnicos de Hacienda competente, dice que es posible. Es solo cuestión de voluntad política.

Y mi pregunta es: ¿se compromete el Consell en esta cámara hoy a implementar mecanismos efectivos que aseguren a la

ciudadanía valenciana que no favorecerá en las contrataciones a empresas que operan en paraísos fiscales, sí o no? (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Muchas gracias, presidente.

Muchas gracias, señoría.

Efectivamente, yo hice unas declaraciones manifestando la voluntad clara del Consell y de nuestra conselleria en el sentido que ha apuntado el señor Montiel. Es verdad que expresa dentro, creo que hay que sobreentender siempre en un titular de ese tipo, dentro del marco legal posible.

En todos los avatares que se han ido produciendo en la elaboración de la ley es verdad que hemos encontrado algunas advertencias por parte de los órganos técnicos, jurídicos, etcétera, del Consell que, como saben, perdón, de La Generalitat, que como saben son preceptivos a la hora de elaborar un proyecto de ley, que han hecho que hayamos tenido que matizar algunas cosas. Pero nos hemos reunido, por ejemplo, con Oxfam Intermón, para hablar de todo esto.

Ya se ha dicho que la ley de contratos del sector público establece unas limitaciones claras. ¿Que haya una nueva que lo permita? Ojalá y ojalá juguemos ahí. Pero nuestra ley esperamos que en los próximos meses se haga.

Pero es que coincidimos absolutamente con la señora Meco. La legislación vigente permite que las comunidades autónomas establezcan condiciones especiales de ejecución y también que se impida contratar a una entidad por incumplimiento grave de una de las condiciones especiales de ejecución, teniendo en cuenta el anteproyecto de ley en la fase en que ahora está de elaboración, incluye en su artículo 13, párrafo primero, apartado a, la idea de incorporar una cláusula contractual en todos los contratos públicos que establezca que las personas o entidades licitadoras, contratistas o subcontratistas o empresas filiales o empresas interpuestas no puedan realizar operaciones financieras en paraísos fiscales que sean consideradas delictivas como delitos de blanqueo de capital, de fraude fiscal o contra la hacienda pública. Con este fin se exigirá a las personas indicadas la aportación de la correspondiente declaración responsable a los efectos oportunos. Me parece que coincidimos. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyora Meco.

La senyora Meco Tébar:

Señor Alcaraz, no coincidimos, esa cláusula debería ir más allá, ese artículo debería de ir más allá. Y yo le he dado la propuesta concreta de lo que debería decir ese artículo. Y yo espero, espero ese compromiso firme en ese sentido.

Pero, mire, vivir en una comunitat que se sienta libre de empresas que no pagan impuestos requiere también de otras acciones en positivo. Y la pregunta es, también, si están dispuestos a solicitar, incluso a premiar por ello a las empresas que contraten con la administración pública y aporten en materia de transparencia declaración de suscribir el código de buenas prácticas de la agencia tributaria y que aporten el modelo 231 ya para el ejercicio 2017; modelo 231 que es el modelo que ofrece información país por país y permite saber los beneficios que obtienen y los impuestos que pagan en cada país esas empresas.

Y la pregunta es la misma que antes: ¿hay voluntad en el Consell para llevar a término estos compromisos que libren a la comunitat de empresas que están trabajando en paraísos fiscales, sí o no? (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Meco.

Senyor conseller.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

La voluntad lógicamente existe, es una cuestión del marco legal, si lo permite. Estamos en una materia nueva donde no es fácil. Una cosa es hacer legislación y otra cosa es enarbolar banderas. ¿Estamos de acuerdo en la bandera? Estamos de acuerdo. ¿Nos podemos poner de acuerdo en la elaboración? Nos podemos poner de acuerdo. Y, además, va a venir aquí la proposición de ley.

Quizás debería haberse ido leyendo el artículo 13, que en el siguiente párrafo se dice: «Los órganos de contratación establecerán mecanismos suficientes para el cumplimiento de las cláusulas, debiendo establecer los pliegos las consecuencias de su incumplimiento, que podrán dar lugar a la imposición de penalidades, a la prohibición de contratar a que estuviera prevista la legislación de contratos del sector público o a la resolución del contrato en aquellos casos que el incumplimiento se agrave.» Me parece que ese párrafo afecta también a lo que acabo de decir. Me parece que en este momento, con el marco legal existente, no se puede ir más allá.

En cuanto a lo que usted dice, me parece que lo que indica, que lo que usted indica a mí me parece bien. Pero me parece que hay que estudiarlo, no generar falsas expectativas, hay que estudiarlo probablemente como parte del desarrollo reglamentario de la ley. Y que, por nosotros, digamos, no habría ningún problema en aceptar la sugerencia que ustedes formulan. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyories, després d'esta última pregunta, donem per finalitzat el punt 9 de l'ordre del dia.

Els convidem que ens accompanyen en la lectura de les declaracions institucionals que han estat signades per tots els grups parlamentaris. N'hi ha tres i amb una d'elles donem la benvinguda a l'alcalde de Sagunt, senyor Fernández, al president de la Confederació Empresarial Valenciana, senyor Fernando Giner, i al director de l'Autoritat Portuària de València i Sagunt, senyor Aurelio Martínez.

Senyories, tots els grups parlamentaris hem signat les declaracions institucionals i anem a donar seguidament lectura a la primera. I per això hem posat ací la senyera europea.

Declaració institucional amb motiu del Dia d'Europa**El senyor president:**

Senyories, diu així la declaració institucional: «No fa tantes generacions Europa era contemplada com un desig democràtic, com una utopia per a una Espanya en la qual els valors que encarnava la unió s'obrien camí i clivellaven els murs de l'autarquia autoritària.

»Ara, afortunadament, ja són 1.375.000 els valencians i les valencianes nats des d'aquell 1986 que han accedit directament a la condició d'europeus. Per a tots, pertànyer a Europa és tan natural com viure en democràcia, perquè l'una i l'altra, als seus ulls, són inseparables.

»Europa, a dia de hui, s'enfronta a moments complicats. Per múltiples raons, part dels ciutadans europeus es troben allunyats de les institucions europees com demostren moltes contestes electorals i el trist episodi del *brexit*, el possible desenllaç del qual tan important és per als valencians i per a la resta d'europeus.

»No podem, ni hem de negar que un corrent de xenofòbia, de nacionalisme radical i d'antieuropesme recorre Europa. Un corrent naixent en part de la seua ciutadania, també rep el suport d'aquells que, més enllà d'Europa, aspiren que esta es convertisca en una entitat mala tissa, fràgil i fàcilment manipulable.

»Per això, segueix essent essencial i vital reconéixer les arrels del malestar europeu, la desigualtat, l'afebliment de l'estat social i la manca d'oportunitats. Així, i consients que eixes arrels estan presents, la resposta no és menys Europa sinó més i millor Europa, perquè la reacció individual de cadascun del nostres països enfront d'eixos corcons no troba més que un xicotet marge.

»En aquest context, les valencianes i els valencians ens emmarquem entre aquells que desitgem una Europa valenta per fer front als seus desafiaments i que recupere el seu

impuls fundacional. Un impuls que, políticament i geoestratègicament, haurà de venir de la perspectiva mediterrània que pose en l'agenda termes claus per al desenvolupament de polítiques que impulsen un creixement econòmic que equilibri les desigualtats sorgides en els últims anys de crisi i que desenvolupa mesures polítiques que resolguen els greus conflictes en què viu la nostra zona de proximitat geogràfica.

»Aspirem a formar part de l'avantguarda de l'europeisme, albergant ja institucions europees com l'EUIPO, però no renunciem que a la Comunitat Valenciana s'ubiquen altres com l'Agència Europea del Fàrmac.

»Per tot això, les Corts Valencianes, en el 60 aniversari del Tractat de Roma, refermem el suport dels valencians i les valencianes al projecte d'integració europea i apostem, de forma decidida, per la construcció d'una Europa social i de valors oposada a la intolerància i a l'aïllacionisme.

»Signat. Palau dels Borja, 10 de maig de 2017.» (Aplaudiments)

Llegiré ara la següent declaració institucional amb els convocatius que ens accompanyen i deixarem la següent per a després del següent punt.

Declaració institucional de Sagunt a favor del corredor ferroviari d'altres prestacions Mediterrani-Cantàbric**El senyor president:**

Senyories, diu així la declaració institucional que compartim tots els grups parlamentaris i el sentir d'estes Corts.

«Declaració institucional de Sagunt a favor del corredor ferroviari d'altres prestacions Mediterrani-Cantàbric.

»Les infraestructures de transport, tant de persones com de mercaderies, són un dels factors més determinants en el desenvolupament econòmic, social i cultural, a més de contribuir a la cohesió i, per contra, a l'aïllament i desigualtat de territoris i persones. De manera que un determinat disseny de vies de comunicació pot generar desequilibris en favor de determinades zones i en contra d'unes altres, mentre que un model diferent pot contribuir socialment a l'equilibri sinó també al benefici del conjunt.

»Precisament, la línia ferroviària que en aquesta declaració reivindiquem, el corredor Mediterrani-Cantàbric, és un dels exponents més evidents d'un injust mapa d'infraestructures, malgrat unir cinc de les ciutats més poblades d'Espanya entre les quals València i Saragossa, i de comunicar diverses comunitats autònombes, a més d'alguns dels ports i zones logístiques més importants de l'estat, no ha rebut cap inversió rellevant en dècades, de manera que el seu estat actual, especialment entre Sagunt i Saragossa, és més propi del segle xix que del segle xxi.

»Aquest tram no solament no està electrificat sinó que el seu traçat obliga a restriccions excessives de la velocitat i a limitacions molt estrictes per al tràfic de mercaderies. De